

Sygn. akt II Ca 521/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski (spr.)
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz SSO Adam Bojko
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O.

przeciwko W. B. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 21 maja 2014 roku, sygn. akt I C 479/13

oddala apelację i zasądza od pozwanego W. B. (1) na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 521/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Opocznie po rozpoznaniu sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. przeciwko W. B. (1) o zapłatę

- zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.888,56 złotych z ustawowymi odsetkami od 1 września 2013 r. do dnia zapłaty;
- zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 717,00 złotych tytułem kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sadu Rejonowego:

W dniu 1 września 1992 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w O. zawarła z W. B. (1) umowę dzierżawy terenu w osiedlu przy ul. (...) o powierzchni 187 m². Zgodnie z treścią tej umowy W. B. (1) zobowiązuje się wybudować na

dzierżawionym terenie pawilon handlowy. Po wybudowaniu i zagospodarowaniu terenu, ustalona zostanie wysokość opłat eksploatacyjnych w oparciu o obowiązujące stawki (§ 2 umowy). Pozwany zobowiązany był do ponoszenia opłat za dzierżawę gruntu oraz za zużywaną wodę.

Pozwany nie uiszczał czynszu dzierżawnego i opłat eksploatacyjnych. Wysokość zaległości za okres od dnia 31 sierpnia 2012 r. do dnia 31 lipca 2013 r. wynosi 3888,56 zł.

E. B. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) w O. zawarła w dniu 12 kwietnia 2000 roku ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w O. umowę nr (...), w której zobowiązała się do budowy dla spółdzielni budynku mieszkalnego wielorodzinnego, sekcja (...), przy ul. (...). Zgodnie z § 8 pkt 1 tejże umowy pozwana wpłaciła pozwanej w dniu 12 maja 2000 roku kwotę 25.000 złotych tytułem zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Po odbiorze budynku spółdzielnia zwróciła E. B. (1) połowę tej kwoty, czyli 12.500 złotych wraz z odsetkami w kwocie 5.582,71 złotych. Nastąpiło to w dniu 27 grudnia 2001 roku. Pozostała kwota miała zostać zwrócona po upływie okresu rękojmi, pod warunkiem usunięcia w terminie ewentualnych usterek (§ 8 pkt. 3 i 5 umowy). Okres rękojmi został ustalony na trzy lata (§13 umowy). Odbiór budynku nastąpił 9 listopada 2001 roku. Okres rękojmi upłynął dnia 9 listopada 2004 roku. Kwota 12.500 złotych stanowiąca 50 % zabezpieczenia należytego wykonania umowy nr (...) nie została zwrócona.

Pozostała kwota zabezpieczenia czyli 12.500 złotych została w dniu 27 grudnia 2001 roku umieszczona na lokacie terminowej na okres 24 miesięcy. Następnie w dniu 30 grudnia 2003 roku zawarto kolejną lokatę terminową na okres 3 miesięcy na kwotę 12.500 złotych. Była to lokata odnawialna. Środki na lokacie były przechowywane do dnia upływu rękojmi.

Wnioskami z dnia 30 października 2007r. w sprawie sygn.. akt I Co 525/07, z dnia 11 czerwca 2009r. w sprawie sygn.. akt I Co 361/09 i z dnia 20 czerwca 2011r. w sprawie sygn.. akt I Co 715/11 W. B. (1) wnosił o zawezwanie do próby ugodowej Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w O. w sprawie zapłaty kwoty wynikającej z nierozliczenia wadium w kwocie 25000,00 zł wpłaconego na poczet umowy nr (...) z dnia 12 kwietnia 2000r.

W. B. (1) oświadczeniami o potrąceniu wierzytelności złożonymi w dniach 27 sierpnia 2012r., 24 września 2012r., 29 października 2012r., 22 listopada 2012r., 18 grudnia 2012r., 28 stycznia 2013r., 26 lutego 2013r., 25 marca 2013r., 24 kwietnia 2013r., 24 maja 2013r., 24 czerwca 2013r., 22 lipca 2013r. i 28 sierpnia 2013r. dokonał potrącenia należnej od niego wierzytelności z tytułu zapłaty czynszu za dzierżawę terenu przy ul. (...) z pozostającą w dyspozycji Spółdzielni kwotą 516406,29 zł wynikającej ze wskaźnika inflacyjnego.

W. B. (1) pozostaje w związku małżeńskim z E. B. (1), umów małżeńskich małżonkowie nie zawierali. E. B. (1) do dnia 31 lipca 2007 roku prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) w O.. Pełnomocnikiem firmy był W. B. (1).

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) dom" w O. w piśmie sporządzonym dnia 10 stycznia 2014r. przyznała fakt nie zwrócenia E. i W. B. (2) kwoty 12.500 złotych po upływie rękojmi i dokonała rozliczenia tej kwoty wraz z odsetkami bankowymi i ustawowymi. W piśmie tym Spółdzielnia wskazała, że E. B. (1) na dzień 9 listopada 2004 roku (koniec rękojmi) należała się kwota 14.495,32 złotych (na kwotę tę składa się należność główna 12.500 złotych oraz odsetki bankowe). Od kwoty tej od dnia 9 listopada 2004 roku Spółdzielnia naliczyła odsetki ustawowe. Z kwoty tej dokonała ona potrącenia należnych od W. i E. B. (2) wierzytelności za dzierżawę przy ul. (...) oraz z lokalu mieszkalnego przy ul. (...), co do których zapadły już prawomocne rozstrzygnięcia sądu. Nadto wskazano, że na dzień 1 maja 2010 roku wierzytelności strony pozwanej wynoszą 4.418,32 złotych. Wskazano, że w Sądzie Rejonowym w Opocznie toczy się sprawa I C 208/11 o zapłatę czynszu dzierżawnego nieruchomości przy ul. (...) w kwocie 17 450,06 złotych należnych na dzień 15 sierpnia 2011 roku. Natomiast pozwanym przysługuje wierzytelność w kwocie 5.176,82 złotych (czyli 4.418,32 złote plus odsetki w kwocie 758,50 złotych za okres od dnia 1 maja 2010 roku do dnia 25 sierpnia 2011 roku).

Po rozliczeniu tej kwoty powódce przysługuje należność w kwocie 12.273,24 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 sierpnia 2011 roku dochodzona w sprawie I C 208/11. Dalsze należności za kolejne okresy nieuregulowania opłat w których toczą się sprawy sądowe to:

- za lokal mieszkalny przy ul (...)

a) sprawa I C 29/12 - kwota 5.438,72 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 września 2011 roku,

b) sprawa I C 412/12 - kwota 4.112,23 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 sierpnia 2012 roku,

c) sprawa I C 480/12 - kwota 5. 271,51 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 września 2013 roku,

- z tytułu dzierżawy nieruchomości położonej w O. przy ul (...)

a) sprawa I C 411/12 - kwota 3.875,25 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 października 2012 roku,

b) sprawa I C 479/13 - kwota 3.888,56 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 września 2013 roku

Przed Sądem Okręgowym w Łodzi, Wydziałem Gospodarczym tyczyła się sprawa z powództwa E. B. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) w O. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O., sygn. Akt X GC 839/02. E. B. (1) wniosła o zapłatę kwoty 74 982,32 za wykonanie węzła cieplnego wywodzone z umowy z dnia 30 października 1998 roku.

W toku postępowania w sprawie X GC 839/02 Sąd ustalił, że zakres prac wykonanych przez powódkę był szerszy od wynikającego z umów i aneksów, a wartość robót wykonanych a nie mieszczących się w umowach zawartych wynosi:

- elementy węzła cieplnego 65 673,49 zł,
- odcinek sieci kanalizacji deszczowej 13 676,21 zł,
- odcinek sieci kanalizacji sanitarnej 6 861,12 zł,
- sieć wodociągowa 40 910, 67 zł, łącznie 136 019, 99 złotych brutto.

Wyrokiem z dnia 7 lipca 2005 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił powództwo. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 16 lutego 2006 roku oddalił apelację powódki.

W dniu 11 grudnia 1995 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa (...)w O.zawarła z Przedsiębiorstwem Usługowo Handlowym (...)w O.reprezentowanym przez W. B. (1)umowę nr (...). Firma budowlana przyjęła do wykonania zadanie inwestycyjne pod nazwą „wielorodzinny budynek mieszkalny o powierzchni użytkowej 3 625,76 m (...)i (...)mieszkaniach w technologii (...)wraz z infrastrukturą towarzyszącą przy ul. (...)w oparciu o przetarg z dnia 6 grudnia 1995 roku. Zamawiający przekaze wykonawcy teren budowy w terminie do dnia 22 grudnia 1995 roku (§ 2 pkt. 1 umowy). Zamawiający przekaze wykonawcy pozwolenie na budowę wraz z potwierdzonymi dziennikami budowy w terminie do dnia 22 grudnia 1995 roku, co warunkuje rozpoczęcie nieprzerwanie robót w umówionym terminie jak również ich zakończenie (§ 2 pkt. 2 umowy). Zamawiający zobowiązuje się dostarczyć wykonawcy dokumentację projektowo - kosztorysową wraz z oświadczeniem zamawiającego o jej kompletności i potwierdzoną do realizacji przez organ wydający pozwolenie na budowę w terminie do dnia 22 grudnia 1995 roku (§ 2 pkt. 3 umowy). Zwłoka w spełnieniu warunków z ust. 2 i ust. 3 spowoduje przesunięcie terminu zakończenia przedmiotu umowy o okres zwłoki oraz zmianę wynagrodzenia o przesunięty okres wskaźnikiem inflacyjnym (§ 2 pkt. 4 umowy).

Przekazanie terenu pod budowę wraz z dokumentacją nastąpiło w dniu 25 kwietnia 1996 roku. Pozwolenie na budowę Spółdzielnia mieszkaniowa uzyskała w dniu 23 kwietnia 1996 roku.

Wskaźnik inflacyjny w oparciu o § 2 pkt. 4 umowy nr (...) z dnia 11 grudnia 1995 roku nie został E. B. (1) wypłacony.

Oświadczeniem z dnia 18 września 2001 roku Spółdzielnia odstąpiła od przedawnienia roszczeń (...) z umowy nr (...)

Wnioskiem z dnia 27 lutego 2007 roku (...) w O. wniósł o zawezwanie do próby ugodowej Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w O. w sprawie zapłaty kwoty 526 487,11 złotych wynikającej z nierozliczonego wskaźnika inflacyjnego w oparciu o umowę nr (...).

Sąd zważył, iż powództwo jest zasadne.

Podkreślenia przede wszystkim wymaga, że przedmiotowa sprawa była rozpoznawana na skutek sprzeciwu wniesionego od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym. Stosownie do art. 503 § 1 k.p.c. w piśmie zawierającym sprzeciw pozwany powinien przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznawaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

Sprzeciw od nakazu zapłaty został wniesiony przez pełnomocnika - adwokata i jego lektura wskazuje, że zgłasza do potrącenia wierzytelność wynikającą z nierozliczenia przed Spółdzielnię wadium w kwocie 25000.00 zł wpłaconą na poczet umowy nr (...) z 12 kwietnia 2000r., jednakże do sprzeciwu zostały załączone dokumenty dotyczące nierozliczonego wskaźnika inflacyjnego z umowy z 1995r. i z umowy (...).

Stosownie do treści art. 693 § 1 k.c. przez umowę dzierżawy wydierżawiający zobowiązuje się oddać dzierżawcy rzecz do używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a dzierżawca zobowiązuje się płacić wydierżawiającemu umówiony czynsz.

Jak wynika z dokonanych ustaleń faktycznych, strony łączy umowa dzierżawy. Wobec tego, powódka ma prawo żądać od pozwanego czynszu za sporne miesiące. Wysokość czynszu pozostawała poza sporem. Pozwany przyznał, że nie uiszczał czynszu za dzierżawę i podniósł zarzut potrącenia.

Zgodnie z art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 § 2 k.c.).

Zarzut potrącenia jest oświadczeniem wymaganym w art. 499 k.c. składanym powodowi w celu umorzenia się wzajemnych wierzytelności i zarazem żądaniem skierowanym do sądu, aby uznając jego skuteczność, uwzględnił to umorzenie wierzytelności powoda i w takim zakresie oddalił jego powództwo. Dla osiągnięcia skutku pozwany powinien zatem zindywidualizować swoją wierzytelność oraz skonkretyzować jej zakres przedstawiony do potrącenia z wierzytelnością powoda, wskazując zwłaszcza przesłanki jej powstania, wymagalności i wysokości oraz dowody w celu ich wykazania. Procesowy aspekt zarzutu wyraża się najpełniej w żądaniu oddalenia powództwa w całości lub w części. Ziszczenie się pozytywnych przesłanek potrącenia, przy braku przesłanek negatywnych, oznacza powstanie tzw. stanu potrącalności i aktualizuje uprawnienie wierzycieli. Potrącenie ustawowe dokonywane przez jednostronne oświadczenie woli złożone drugiej stronie ma, co do zasady, charakter konstytutywny i skutkuje umorzeniem nawzajem obu wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 k.c.) ze skutkiem czasowym wskazanym w art. 499 k.c. Jeżeli do potrącenia dojdzie poza postępowaniem sądowym obrona w nim może polegać na podniesieniu zarzutu nieistnienia roszczenia, czasami utożsamianym z tzw. zarzutem potrącenia (vide wyrok S.N. z dnia 5.12.2013 r.. VCSK 37/13, LEX 1413160).

Pozwany wskazał swoją wierzytelności do potrącenia wywodząc, że posiada w stosunku do powoda wierzytelność wynikającą z niezwrócenia E. B. (1) kwoty 12500,00 zł pozostaje w dyspozycji powodowej spółdzielni, mimo zakończenia okresu gwarancji wynikającego z umowy nr (...) z dnia 12 kwietnia 2000 roku.

Wskazać należy, że fakt niezwrócenia przez powodową spółdzielnię mieszkaniową pozwanej E. B. (1) połowy kwoty zabezpieczenia należytego wykonania umowy nr (...) z dnia 12 kwietnia 2000 roku nie był pomiędzy stronami sporny. Okoliczność ta została przyznana przez stronę powodową. Podkreślenia wymaga, że kwestia ta została już oceniona w innych prawomocnych rozstrzygnięciach tutejszego sądu (np. sygn. akt I C 135/08, I C 26/11, I C 48/10, I C 25/11). Stosownie zaś do treści art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże strony i sąd, który je wydał, a także inne sądy w ewentualnych postępowaniach.

Sąd przyjął, że w dniu 27 grudnia 2001 roku na rachunek (...) zostało zwrócone wadium w kwocie 12.500 złotych oraz odsetki w kwocie 5.582,71 złotych. Wynika to z wyciągu bankowego. Takie oznaczenie polecenia przelewu pozwała przyjąć, że kwota 5.582,71 złotych są to odsetki bankowe od wpłaconego zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Trudno bowiem przyjąć, że w jednym przelewie strona powodowa wskazała należność główną i odsetki od innej należności głównej.

Sąd uznał, że pozostała kwota 12.500 złotych została w dniu 27 grudnia 2001 roku wpłacona na lokatę terminową na okres 24 miesięcy. Następnie po upływie 24 miesięcy w dniu 30 grudnia 2003 roku kwotę 12.500 złotych wpłacono na kolejną lokatę terminową na 3 miesiące. Środki na lokacie były przechowywane do dnia upływu rękojmi tj. 9 listopada 2004 roku. Pozwany kwestionuje powyższe okoliczności wywodząc, że kwota stanowiąca zabezpieczenie należytego wykonania umowy nie była wpłacona na żadną lokatę, a w szczególności na lokatę długoterminową o jakiej stanowił § 8 umowy z dnia 12 kwietnia 2000 roku nr (...). Dlatego też zdaniem pozwanego należą się odsetki ustawowe od dnia wpłaty kwoty 25.000 złotych. Takie stanowisko pozwanych nie ma oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Na dzień 9 listopada 2004 roku E. B. (1) należała się kwota 14.495,32 złotych, co szczegółowo opisuje strona powodowa w piśmie z dnia 10 stycznia 2014 roku, które to wyliczenia w ocenie Sądu są prawidłowe. Strona powodowa dokonała szczegółowego rozliczenia w/w kwoty wraz z odsetkami ustawowymi w odniesieniu do zapadłych dotychczas prawomocnych wyroków sądowych i w przekonaniu Sądu są to wyliczenia prawidłowe. Należy bowiem wskazać, że spółdzielnia mieszkaniowa dokonała potrąceń wierzytelności stosownie do art. 451 k.c. zaliczając je w pierwszej kolejności na zobowiązania czynszowe należne za okresy najdalej wymagalne. Pozostała zaś na dzień 1 maja 2010 roku kwota należna pozwanym w wysokości 4.418,32 złotych stosownie do art. 451 k.c. winna być potrącona w sprawie I C 208/11 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Opocznie, gdyż sprawa to dotyczy zaległości czynszowych z tytułu dzierżawy nieruchomości przy ul. (...) za okres sierpnia 2007 roku do maja 2010 roku. W tych okolicznościach uznać należy, że w niniejszej sprawie pozwani nie posiadają już wierzytelności, z której można byłoby dokonać potrącenia dochodzonej pozwem kwoty.

Mimo treści art. 503 § 1 k.p.c., że nie podlegają rozpoznawaniu przez Sąd inne twierdzenia niezgłoszone w sprzeciwie a zgłoszone w toku procesu, które podlegają powinięciu jako spóźnione, to z uwagi na załączniki złożone do sprzeciwu Sąd rozważył też zgłoszone wierzytelności z umowy (...).

Sąd uznał, że ich zasadność także nie została wykazana.

Odnosnie wierzytelności w kwocie 526 487,11 złotych wynikającej z nierozliczenia wskaźnika inflacyjnego z umowy nr (...) z dnia 11 grudnia 1995 roku. Nie ulega wątpliwości, że powodową spółdzielnię mieszkaniową i (...) łączyła umowa nr (...) zawarta w dniu 11 grudnia 1995 roku. W ocenie Sądu zgodnie z § 2 pkt. 4 powołanej umowy E. B. (1) należało się wynagrodzenie z tytułu przesunięcia rozpoczęcia robót obliczone stosownie do wskaźnika inflacyjnego obowiązującego w tym okresie. Jak wynika bowiem z protokołu przyjęcia terenu pod budowę teren ten został oddany w dniu 25 kwietnia 1996 roku, zamiast w dniu 22 grudnia 1995 roku, jak stanowiła umowa. Przesunięcie terminu rozpoczęcia robót było wynikiem nie posiadania przez inwestora dokumentacji technicznej, w szczególności pozwolenia na budowę. W tych okolicznościach wykonawcy należało się wynagrodzenie o którym stanowił § 2 pkt. 4

umowy nr (...). Takie też stanowisko zajęła komisja rewizyjna Rady Nadzorczej Spółdzielni, wskazując w protokole że inwestor zobowiązał się przekazać teren pod budowę w dniu 22 grudnia 1995 roku, a przekazał w dniu 25 kwietnia 1996 roku w wyniku czego inwestor nie dotrzymał terminu umowy. Podnoszone zarzuty wykonawcy w piśmie z dnia 10 czerwca 1998 roku a dotyczące wskaźnika inflacyjnego uznajemy za uzasadnione.

Powodowa Spółdzielnia podniosła zarzut przedawnienia i zarzut ten w ocenie Sadu jest skuteczny.

Jak stanowi art. 117 k.c, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie). Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się zarzutu przedawnienia. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi 10 lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata (art. 118 k.c). Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c). W dniu 18 września 2001 roku powodowa spółdzielnia mieszkaniowa złożyła oświadczenie o zrzeczeniu się zarzutu przedawnienia. Należy zgodzić się z tezą, że po zrzeczeniu się zarzutu przedawnienia jego bieg rozpoczyna się na nowo, przy czym zachowany jest właściwy danemu roszczeniu termin przedawnienia (J. Ignatowicz (w:) System prawa cywilnego, t. I, s. 809; B. Kordasicwicz (w:) System Prawa Prywatnego, t. II, s. 565; P. Machnikowski (w.) Kodeks cywilny..., red. E. Gniewek, 1.1, s. 413). Zatem od dnia 19 września 2001 roku rozpoczął się bieg trzyletniego terminu przedawnienia. Trzyletni termin przedawnienia wynika stąd, że roszczenie ma swoje źródło w umowie nr (...) z dnia 11 grudnia 1995 roku, która była umową o roboty budowlane, a wykonawca zawodowo trudnił się wykonywaniem świadczeń w ramach umowy o roboty budowlane (vide uchwała S.N z dnia 11 stycznia 2002 roku, III CZP 63/01 OSNC 2002, nr 9, poz. 106).

Pierwszy wniosek ugody pozwany złożył w dniu 27 lutego 2007 roku. a zatem po upływie okresu przedawnienia, który upłynął w dniu 19 września 2004 roku.

Mając powyższe na względzie uznać należy, że zgłoszona przez pozwanego do potrącenia wierzytelność nie istnieje.

Odnosnie wierzytelności w kwocie 136 526 487,11 złotych mających swoje źródło w umowie nr (...) z dnia 30 października 1998 roku.

Podkreślenia wymaga, że wskazana przez pozwanego kwota 136 526,11 złotych została ustalona w toku postępowania sądowego w sprawie X GC 839/02. W sprawie lej E. B. (1) prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) w O. wniosła o zapłatę kwoty 74.982,32 złotych tytułem wynagrodzenia za wykonanie węzła cieplnego w oparciu o umowę z dnia 30 października 1998 roku oraz aneksów wydanych do tej umowy. Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, że E. B. (1) zażądała wynagrodzenia ponad ryczałtowego opierając się na treści oferty i specyfikacji przetargowej. Sąd Okręgowy w Łodzi podniósł, że z charakteru wynagrodzenia ryczałtowego wynika jego charakter ostateczny, co skutkowało uznaniem braku możliwości żądania dodatkowego wynagrodzenia za węzeł cieplny i przyłącza CO (szeroko rozumiane) jak i zewnętrzne przyłącza i sieci wodno - kanalizacyjne, sanitarne, deszczowe i energetyczne. Dlatego też Sąd Okręgowy w Łodzi powództwo oddalił. Takie też stanowisko podzielił Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalając apelację powódki od w/w wyroku. Sąd Apelacyjny w Łodzi wskazał, że całość prac dodatkowych została przez biegłego oszacowana na kwotę 136 019,99 złotych brutto, jednakże dla istoty poruszanego w apelacji zagadnienia faktycznego ma to drugorzędne znaczenie. Sąd ten wskazał, że okoliczności wypłacenia powódce całego wynagrodzenia ryczałtowego wskazanego w umowie z dnia 30 października 1998 roku, zakres uregulowań zawartych w tej umowie związanych z charakterem wynagrodzenia, zakresem prac wynikających z umowy i aneksów wskazuje że w realiach sprawy nawet przy założeniu ostrożnej analogii z art. 632§ 2 k.c. żądanie zasądzenia dodatkowego wynagrodzenia ponad wskazane w aneksie nr (...) nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany wywodzi, że strona powodowa bezpodstawnie wzbogaciła się o kwotę 136 526 487,11 złotych.

Pamiętać należy, że niedopuszczalny jest zbieg roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia z roszczeniem o zapłatę za wykonane roboty budowlane w ramach zawartej przez strony ważnej umowy. Powództwo oparte na podstawie określonej w art. 405 k.c. czy art. 410 § 1 k.c. nie może być pojmowane jako *coiui* *Jiclio generalissima*, dające

możliwość obejścia krótszych terminów przedawnienia roszczeń wynikających z innych podstaw (vide wyrok S.N z dnia 14 marca 2008 r., IV CSK 460/07 LEX 453070, wyrok S.N. z dnia 6 lipca 2006 r., III CSK 66/05 \MX 196957). Skoro pozwany dochodził już zapłaty wynagrodzenia z umowy o roboty budowlane z dnia 30 października 1998 roku nr 1/98, to upatrywanie obecnie podslaw do wywodzenia roszczenia z bezpodstawnego wzbogacenia w ocenie Sądu sianowi loby obejście prawa.

Uwzględniając powyższe okoliczności uznać należy, że zgłoszona przez pozwanego do potrącenia druga wierzytelność nie istnieje.

Sąd nie rozważył zarzutu pozwanego dotyczącego wierzytelności wynikającej z wypowiedzenia przez stronę powodową w 2014r. umowy dzierżawy z uwagi na treść art. 503 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył pozwanego jako przegrywającego proces- obowiązkiem zwrotu na rzecz strony powodowej poniesionych przez nią kosztów procesu, na które złożyły się: opłata sądowa w kwocie 100 zł oraz koszty zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych wraz z opłatą od pełnomocnictwa - w kwocie 617 zł (ustalanej na podstawie § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 r. poz. 490 tekst jednolity).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w całości zarzucając mu błędne ustalenia Sądu I instancji stanu faktycznego przedmiotowej sprawy. Biorąc pod uwagę powyższe apelujący wniósł o oddalenie powództwa w całości a w razie nie uwzględnienia tego wniosku o uchylenie go i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Opocznie I Wydział Cywilny do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji pozwanego oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ponadto o oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych przez pozwanego w apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie jest uzasadniona.

Zanim sprawa była rozpoznana w ramach procesu, toczyło się postępowanie upominawcze, którego zwieńczeniem było wydanie w dniu 13 września 2013 roku nakazu zapłaty. Orzeczenie to zostało zaskarżone sprzeciwem.

Ów środek odwoławczy podlega rygorom, o których mowa w art. 503 § 1 k.p.c. Jego autor winien zatem przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty, należy zgłosić przed wdaniem się w spór, a także pozostałe zarzuty przeciwko żądaniu pozwu oraz okoliczności faktyczne i dowody na ich potwierdzenie.

W sprawie o zapłatę pozwany może zgłosić zarzut potrącenia. Potrącenie jest czynnością o charakterze materialnym (art. 498 k.c.), ale która wywołuje także skutki procesowe. Jako czynność procesowa odpowiadać ona winna rygorom, jakie stawiane są w piśmie procesowym. Zarzut potrącenia jest bowiem formą dochodzenia roszczenia zrównaną w skutkach z powództwem. Podlega zatem wymaganiom stawianym wobec pozwu, co do określenia żądania, przytoczenia okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie oraz wskazanie dowodów. W szczególności zgłaszający zarzut potrącenia w procesie ma obowiązek precyzyjnie określić swoją wierzytelność, wykazać jej istnienie i w kategorię sposób wyrazić datę potrącenia w celu wzajemnego umorzenia skonkretyzowanych wierzytelności. Wobec doniosłości skutków potrącenia- wykluczyć należy możliwość złożenia oświadczenia o potrąceniu w sposób

dorozumiany (por. np. wyrok SN z 29 października 1999 roku, II CKN 170/98, Lex Nr 1217897 oraz wyrok SN z 18 kwietnia 2000 roku, III CKN 720/98, Lex Nr 51368).

Lektura akt wskazuje, że pozwany w nie dość precyzyjny sposób zgłosił swoje zarzuty w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Zawarte w nim twierdzenia skarżącego mogły jedynie wskazywać, że ma wzajemne roszczenia wobec powodowej spółdzielni. Treść załączników nie koresponduje z treścią sprzeciwu.

W toku postępowania przed Sądem Rejonowym zainicjowanym wniesionym sprzeciwem stanowisko pozwanego nie było ani konsekwentne, ani też jednoznaczne (por. jego pismo k. 154 oraz protokół z rozprawy z dnia 21 maja 2014 roku k.189).

Do wniesionego sprzeciwu nie została załączona umowa Nr (...) zawarta z powodową spółdzielnią.

Powyższe względy muszą więc prowadzić do wniosku, iż sformułowany zarzut potrącenia nie jest wystarczająco precyzyjny i nie odpowiada wyżej wskazanym wymogom, co czyni go w realiach rozpoznanej sprawy bezskutecznym.

Poważne wątpliwości budzi potrącenie w ujęciu materialno- prawnym. Treść art. 498 k.c. jest jednoznaczna. Poza innymi przesłankami wskazanymi w tymże przepisie jest konieczna tożsamość osób wzajemnie zobowiązanych. Potrącenia bowiem może żądać podmiot, który jest jednocześnie dłużnikiem i wierzycielem.

Umowy Nr (...) - jak podniesiono wcześniej - skarżący nie złożył. W umowach Nr (...) (por. k. 28-35) i Nr (...) (por. k. 141 i n.) obok spółdzielni, jako strona, figuruje jedynie Przedsiębiorstwo (...) Pozwany widnieje w nim jedynie jako Pełnomocnik firmy.

Powyższe nie daje pewności, że wymóg tożsamości podmiotów, w rozumieniu art. 498 k.c., został spełniony.

Z tych więc przyczyn i na podstawie art. 385 k.p.c. należało orzec jak w wyroku.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. stosując zasadę w nim wyrażoną - odpowiedzialności za wynik procesu.